

+

Dr. L. Arnan - Barcelona.

Distingit i bon amic:

Don meu amic, ja que m'és impossible correspondre com voldria a les seves bondats em vers de mi, a Vostre segurament ignora que estic ja divorciada de tota l'italià, que els meus 87 anys en cursa i l'hivern terrible que m'és car, gairebé damunt estic feta una calamitat; però la memòria, ja no puc escriure, etc. etc. etc. ...

Ja que m'és impossible fer res de nou, hauria desitjat trobat alguna antigallia per enviar-li; però mi això ... Quan menys he esperava he trobat a un full de periòdic que no sabia que existís, ayo que li incloco, copiat - fàcil el que vulgui, i perdoni.

El que desitjaria saber és com està de salut el P. Orlándis el qual v. en carta de Genov em deia que estava malalt, i es per mi un amic que jo apreciava de tot cor, per més que no el coneixia personalment, com s'esdevingué amb el seu germà Perico, al cel sia ell, qui em donà, manuscrites, les poesies pròpies i les del seu germà Ramon, que guardo com un joiell. - faci favor de saludar-lo en nom meu, perquè jo li hauria d'escriure, i estic tant acabada que no sé quant podré. Digni-li, però, que em comani a Deu.

Pensava, amic Arnan, posar-li una talgeta assabentant-lo
de la meua impossibilitat epistolar d'avui, quan heus aquí
que m'arriba per correu el magnífic obsequi d'aquells dos
llibres importantíssims. „San Maria del Divino Colarón“
i „la casa de la Santíssima Virgen en Jesso“

Jo no sé com porgui agrair-li tanta dignació, ja que en
el dia no estic per res, ni per llegir, ni per escriure pobre
de mi! i es cosa que no du aires de pensar, pot ésser.

Que el Bon Deu contribueixi en Vostre tanta bondat, com li
demana la seva afectuositat en ell i per ell

Maria-Antònia Salas

Ilust. Aranjol 15 de Juny - 1956